

ČAKR

časopis k ruce

2. vydání 2025/2026

Rozhovor s Mikulášem Jášou
str. 4 - 5

Máme mistra ČR
v kaprařině str. 14

Kulturní příloha
str. 15 - 18

Reportáž z lyžáku
str. 26 - 27

Oskarka
základní škola

Úvodní slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři našeho školního časopisu, hned na začátek bych vás ráda přivítala v novém roce 2026. Doufám, že jste si všichni užili Vánoce i Silvestr a jste připraveni pokračovat ve školním roce, který máme už skoro z půlky za sebou!

Na konci ledna jsme dostali vysvědčení, na kterém máme snad všichni právě ty známky, na kterých jsme celý půlrok pilně pracovali a jsme s nimi spokojeni.

Teď je ale čas začít druhé pololetí s čistou hlavou. Pro spoustu z nás se toho moc nemění, kdežto pro deváťáky začínají poslední měsíce příprav na přijímací zkoušky. Věřím, že se všichni dostanete, kam si přejete a přijímačky vám všem vyjdou. Zároveň přeji i všem ostatním krásné druhé pololetí plné skvělých akcí, které nás čekají.

Neměli bychom zapomínat ani na úplné maličkosti, které nám mohou zlepšit zbytek školního roku. Ať už jsou to jakékoliv věci či aktivity, měli bychom si na ně udělat čas a aspoň na chvíli si odpočinout od spěchu ze školy.

Tak se pojďme společně pustit do nového pololetí plného skvělých zážitků, úspěchů a chvil.

Karolína Zatloukalová, 8. C

Redakční rada

Na tomto čísle pracovali žáci:

Aur Adam, Belanová Vanesa, Bendíková Ella, Brath Sebastian, Brůžek Daniel, Čanigová Stella, Duchoňová Eliška, Gontar Sofija, Janovská Adéla, Kotounová Nela, Kožíšková Natálie, Langová Emma, Pípalová Sofie, Plucha Martin, Valerie Prechtlová, Tereza Řepíková, Adéla Tetourová, Ujcová Josefína, Zatloukalová Karolína, Zochová Kateřina

paní učitelky:

Mgr. Hrušková, Mgr. Růžicková

Ilustrace na obálce: Jasmína Křižovenská, 8. A

Obsah

Úvodní slovo	2
Okénko vedení školy	3
Olympiády a soutěže	3
Rozhovor s M. Jášou	4
Napsala nám naše bývalá spolužačka	5
Výlet do Itálie	6
Orientační běh v naší škole	7
Vzdělání a řemeslo, Setkání s bývalými žáky	8
Na návštěvě ZDRÁVKY	9
Rozhovor s paní uč. Benáčkovou - 2. část	10
Vánoční beseda s volejbalisty	12
Máme mistra České republiky	14
Kulturní příloha	15
Turnaj ve stolním tenise	19
Za mantinelem	20
Olympiáda se blíží	21
Martin z 9. A ve Švédsku	22
Přijímačky nanečisto	23
Novinky ve školní knihovně	24
AI očima S. Gontar	25
Reportáž z lyžáku	26
Stella a Áda provázejí světem	28
Matematické okénko pana uč. Bureše	29
Tipy na volný čas	30
Kyber komiks	31
Zábava	32

Přejeme příjemné čtení a těšíme se na vaše nápady a příspěvky na adrese:
klubkamaraduknihovny@seznam.cz

Zdravím všechny naše věrné čtenáře!

Doufám, že jste si mě v minulém čísle všimli. Vtipně jsem komentoval některé články. A protože mě to hodně bavilo, rozhodl jsem se v tom pokračovat.

Budu rád, když mi napíšete, jak se vám moje hlášky líbí. Ale potřeboval bych vymyslet nějaké hezké umělecké jméno.

PROTO VYHLAŠUJI SOUTĚŽ VYMYSLI JMÉNO

Pět nejhezčích návrhů odměním něčím sladkým. Porota budu já!

Své nápady mi posílejte na adresu:
klubkamaraduknihovny@seznam.cz.

Nebo pište na lístek a odneseť p. uč. Hruškové nebo Růžickové.

Pomalu máme za sebou 1. pololetí školního roku 2025/2026 a bylo velmi pestré.

Naši žáci se účastnili různých vědomostních olympiád, ať už v rámci školy (jazykové, matematické, logické, přírodovědné, dějepisné), nebo nás někteří již reprezentovali v okresních kolech a další to teprve čeká. Držíme všem palce a děkujeme za příkladnou reprezentaci naší školy.

Odstartovali jsme projekt Oskarka v pohybu, který se pomalu rozjíždí a snad se našim žákům "dostane pod kůži".

Úspěšní jsme byli i na poli sportovním - Minivolejbal, Miniházená, Pohár primátorky a celá řada dalších.

Školní družina pro děti prvního stupně připravila celodružinové akce, které si velmi užily.

Oblíbený program v předvánočním čase - Čertovská laťka a Adventní dílny se setkaly s velkým ohlasem nejen u dětí, ale i u rodičů.

Uspořádali jsme celou řadu workshopů a setkání (AJ s hráči Jihostroje, robotika, architektura, primární prevence). Ve školní knihovně se kromě půjčování knih odehrávají různé akce v době vyučování i po něm.

Na druhé pololetí připravujeme Projektový týden k zimním OH s celou řadou soutěží a návštěvou Olympijského festivalu na Výstavišti ČB.

Za vším stojí úsilí a přípravy pedagogických pracovníků, ale i nepedagogů a tímto bychom jim všem chtěli veřejně poděkovat.

**Helena Kretschmerová
a Tomáš Skolka**

OLYMPIÁDY A SOUČETŽE

NĚMECKÝ JAZYK
do okresního kola postupují:
v kategorii 7. tříd:
LANGOVÁ Emma, 7. B
KONEČNÝ Martin, 7. B
v kategorii 8. a 9. tříd:
BELANOVÁ Vanessa, 9. B
VIRYCH Evelina, 9. D

PYTHAGORIÁDA - okresní kolo:
JANDA Jakub, 6. B = 6. místo (kategorie 6. roč.)
KOVAČÍKOVÁ Lenka, 8. A = 4. místo (kategorie 8. roč.)

ANGLICKÝ JAZYK
do okresního kola postupuje:
BELANOVÁ Vanessa, 9. B

ČESKÝ JAZYK
do okresního kola postupují:
KOTOUNOVÁ Nela, 8. C
BERKOVÁ Erika, 9. A

LOGICKÁ
kategorie B (2. stupeň ZŠ):
KOVAČÍKOVÁ Lenka, 8. A = 1. místo (pořadí v kraji 39. - 42.)
krajský semifinálnísta
PETERKOVÁ Magdaléna, 6. B = 2. - 3. místo
PLUCHA Martin, 9. A = 2. - 3. místo
Výsledky krajského kola soutěže: (z 38 soutěžících)
KOVAČÍKOVÁ Lenka, 8. A = 10. místo

**DRŽÍME VÁM VŠEM
PALCE
DO DALŠÍCH KOL**

ČERTOVSKY VYSOKÁ LAŤKA
6. třídy: (z 14 dvojic)
1. místo: MODLITBOVÁ Tereza, PETERKOVÁ Magdaléna (6. B) - 220 cm
7. třídy: (z 25 dvojic)
1. místo: KAHOUN Filip, ŠIMEK Vít (7. D) - 260 cm
8. třídy: (z 24 dvojic)
1. místo: PROVODOVÁ Sára, KOVAČÍKOVÁ Lenka (8. A) - 290 cm
9. třídy: (z 22 dvojic)
1. místo: NOVOTNÝ Jan, TRAKAL Miloslav (9. A) - 270 cm

DĚJEPIS
FLEISCHMAN Michael,
9. A = 1. místo
KOSTOHRYZ Jáchym,
9. B = 2. místo
NEUDÖRFLOVÁ Jitka,
9. B = 3. místo

Rozhovor s reportérem Českého rozhlasu MIKULÁŠEM JÁŠOU

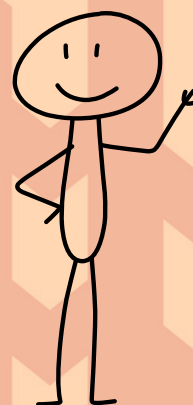

Při opravdu zajímavé besedě určené hlavně pro redaktory našeho školního časopisu a další jeho spolupracovníky nás zajímala spousta věcí.

Nejzajímavější odpovědi na naše zvědavé otázky najdete v našem článku.

Žádné otázky
na tělo?

Co všechno spadá pod Český rozhlas?

Nejznámější je asi stanice Radiožurnál. Ta vysílá v podstatě o všem dění v republice a světě, takže třeba o sportu, dopravě, počasí, událostech...

Na jaké z těchto oblastí se nejvíce podílíte? Kde Vás to nejvíce baví?

Typy povolání jsou vlastně tři - redaktor, reportér, moderátor. Většinou chtějí být všichni moderátorem, ale začíná se na pozici redaktora a časem se postupně můžete dostat na pozici moderátora. Já jsem momentálně na pozici reportéra.

Jak dlouho už v Českém rozhlasu pracujete?

Nastoupil jsem v dubnu roku 2021, takže necelých pět let.

Je potřeba na tuto práci nějaká speciální vystudovaná škola?

Já mám vystudovanou pedagogiku, takže je to vlastně jedno, ale například s žurnalistikou máte určitě nějaké výhody.

Chodíte někdy i na noční směny?

Ano, mám směny od 22:00 do 6:00 ráno. Naše takové klasické motto je - "Novinář nikdy nespí".

Máte třeba i nějaký svůj pořad?

Ano, jednou za týden mám Fotbalový magazín, ale nejen já mám svůj vlastní pořad/magazín. V úterý je třeba pořad Česká hra, která je o hokeji, ve středu pořad s herci, ve čtvrtek fotbalový pořad s Pavlem Horváthem, v pátek má pořad Kateřina Neumannová a každý den mezi 10:00 - 11:00 probíhají rozhovory se známými osobnostmi.

Na jaký rozhovor nikdy nezapomenete?

Nejspíš s Jaromírem Jágrem, kde má rozhovor svá určitá pravidla. Na rozhovor se nesmíte ptát, protože vás jinak odmítne, musíte hned přijít a pokládat otázky. Věc, co mi přišla velice zajímavá, byla ta, že vám Jaromír začne hned tykat.

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Cestování je pro mě asi nejlepší věc na této práci, létáme všude možně po světě, já osobně byl třeba v Mexiku, Švédsku, Itálii, Finsku, Francii, Austrálii či na Faerských ostrovech.

Byl jste někdy na olympijských hrách?

Byl a je to moje oblíbená část na mém povolání. Bylo to sice náročné, ale podíval jsem se do jiné země, města a i na jinou kulturu.

Stal se vám někdy nějaký trapas?

Stal a mockrát. Jednou jsem si nezapnul mikrofon. Také jsem třeba neviděl skóre, tak jsem si ho vymýšlel, nebo jsem půlku utkání říkal Švédská republika.

Co vás na vaší práci nebaví?

Moc mě nebaví noční směny, nebo když musím dělat něco jen proto, že to musí být hotové, ale pak to nemá žádný význam. Také mi celkem vadí prodloužení utkání v noci.

Proč jste se rozhodl dělat tuto práci?

Můj táta to dělal 30 let, takže to mám asi po něm. Také jsem dříve hodně moderoval maturitní plesy a bavilo mě to a to má na tom asi největší podíl.

Ella Bendíková, Nela Kotounová, 8. C

Napsala nám naše bývalá spolužačka a redaktorka

Ahoj všichni,

uteklo to jako voda, ale už je to čtvrt roku od začátku školního roku. Ani se to nezdá, že?

Jak moji spolužáci dobře ví, od září už chodím na Bigy.

Musím říct, že ze začátku to byla pěkná fuška. Spousta nových tváří a to jak učitelských, tak i ve třídním kolektivu. A povinnosti? Ty taky přibýly. Ale to nemění nic na tom, že jsem ráda, že jsem přijímačky zkusila a udělala ten velký krok dopředu. Díky tomu teď mohu poznávat nové lidi, kteří mi mohou jít vzorem v tom nejlepším slova smyslu.

Na Bigy máme i sbor, do kterého jsem se taky zapojila, a nemůžu si na nic stěžovat !! A v květnu pojedeme se sborem do Francie !! Tímto se vám snažím nastínit, abyste se nebáli udělat ten krok dopředu. A jestli si stejně jako já říkáte, co na to řeknou kamarádi? Nebojte se toho. Víte, že to děláte pro sebe, a i když ta ztráta kolektivu kolem sebe může bolet, vy víte, že se posunete. A to je nejdůležitější !! Jděte si za tím !!

Já moc děkuju mojí bývalé třídě (letošní 8. C) za to, že jsem s nimi mohla prožít zážitky, na které budu ráda vzpomínat.

Vanessa Vondrušková

Jsi šikulka!
Pošli fotky z
Francie.

MILAN →

VÝLET DO ITÁLIE

Se svými zážitky se nám svěřila Kačka z 9. A

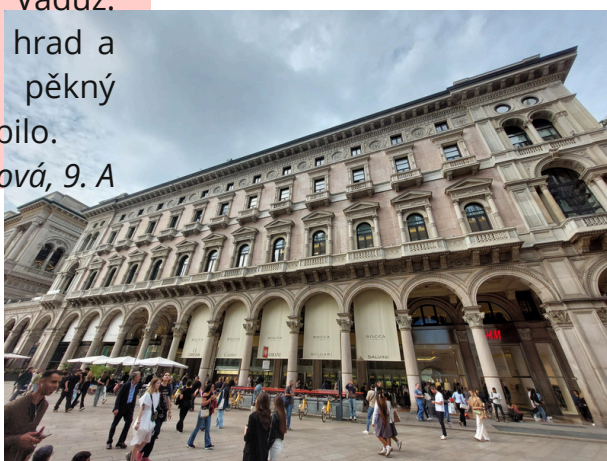
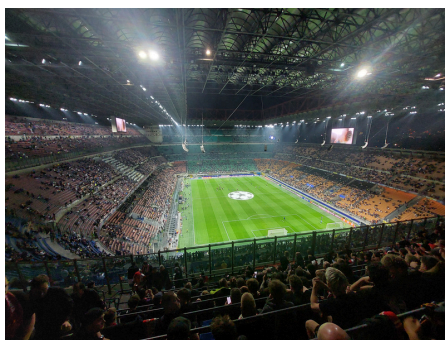
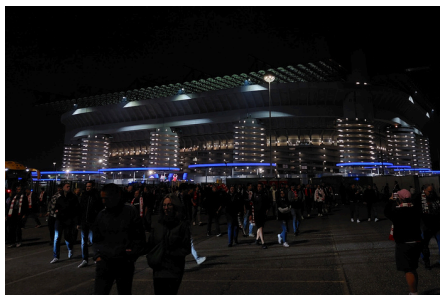
Na podzim jsem jela na výlet do města Milána v Itálii. Jela jsem s taťkou a bráchou, ráno jsme vstali ve 3:00, připravili se na cestu a vyjeli. Jeli jsme autem a do města jsme dorazili cca v 14:00.

Zaparkovali jsme před stadionem a šli na metro. Popojeli jsme do centra a viděli jsme spoustu pěkných památek, např. katedrálu Narození Panny Marie anebo Galerii Viktora Emanuela. Také jsme si zašli na pizzu a pak jsme se s fanoušky Slavie sešli před katedrálou, kde jsme začali fandit.

Pak jsme popojeli metrem blíže ke stadionu a šli jsme pochod. Zápas začal v 21:00. Bohužel Slavia udělala spoustu chyb a prohráli jsme. Ale stadion byl moc hezký a byl to skvělý zážitek.

Po skončení jsme vyrazili domů. Další den ráno jsme se zastavili v Lichtenštejnsku ve městě Vaduz. Prohlídli jsme si město a hrad a jeli domů. Byl to moc pěkný zážitek a moc se nám to líbilo.

Kateřina Zochová, 9. A

Orientační běh v naší škole

Dne 20. října se na naší škole konal 1. ročník orientačního běhu.

Účastnily se ho děti z pátých tříd. Trať jim připravil spolek profesionálních běžců a k ruce jim byli žáci z 9. A.

Po trati bylo rozmístěno celkem 14 stanovišť, která se nacházela na školní zahradě a v okolí jídelny.

Na každém stanovišti byla

elektronická kontrolní krabička, ke které závodníci museli přiložit čip, který dostali na startu. Ten jim zaznamenával trasu, kudy proběhli.

Běžci se orientovali pomocí mapy, na které byla jednotlivá stanoviště očíslována, a děti musely dodržet jejich přesné pořadí. Pokud stanoviště popletly, dostávaly časovou penalizaci.

Deváťáci to měli těžší

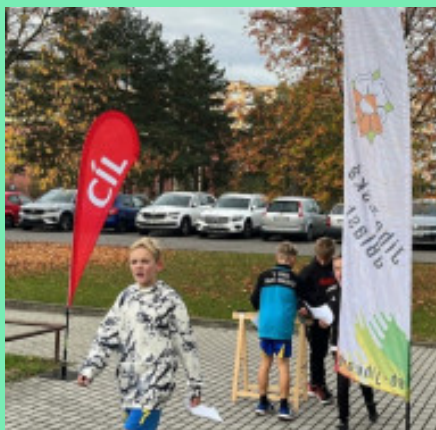
Závod si zkusili zaběhnout i pomocníci z deváté třídy. Ti měli trať o něco delší a těžší. Celá tato akce byla zajímavá a pomohla nám prověřit naše orientační schopnosti. Naštěstí se nikdo neztratil, a tak všichni doběhli v pořádku do cíle.

Děkujeme pořadatelům za skvělý den a budeme se opět těšit na příští orientační běh.

Adam Aur, Sebastian Brath, 9. A

První orientační závody v Česku vznikaly pod hlavičkou turistických oddílů a svazů a od těch dnešních se opravdu výrazně lišily. Běhaly se jako závody 3členných hlídek, s povinnou zátěží a na kontrolách se řešily znalostní otázky z topografie a orientace. Větší roli hrály právě správně odpovědi na otázky než dosažený čas. Trať měřily většinou přes 10 kilometrů. V současnosti je v ČR přes 12 tisíc registrovaných závodníků.

Ve čtvrtek 6.11. jsme se byli podívat na akci Vzdělání a řemeslo. V 8:55 jsme vyšli ze školy na Výstaviště, kde se akce konala. Tam jsme měli rozchod a možnost podívat se na stanoviště různých středních škol a učilišť. Bylo tam mnoho škol, např. zdravotní, kadeřnice, polytechnická atd. Nabízeli nám letáčky s informacemi, řekli nám, jak to na školách chodí a jak se tam studentům líbí. Také jsme měli možnost ochutnat nějaké občerstvení a nealkoholické zdravé nápoje. Byly tam malé soutěže, za které jsme si mohli vybrat maličkost. Poté jsme se vrátili do školy a pokračovali ve výuce. Děkujeme paní učitelce Růžičkové a panu učiteli Tůmovi. Akce se nám moc líbila.

Kateřina Zochová, Eliška Duchoňová, 9. A

VZDĚLÁNÍ A ŘEMESLO

SETKÁNÍ S BÝVALÝMI ŽÁKY ANEB JAK SE ŽÍJE NA STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH A UČILIŠTÍCH

Již se na naší škole stalo dobrým zvykem, že k nám zavítají naši bývalí žáci.

Dorazili ve čtvrtek 6. listopadu v hojném počtu, aby letošním „deváťákům“ přiblížili život na středních školách a učilištích. Při zajímavé besedě vyprávěli svým mladším spolužákům o své škole, profesorech, učivu, povinnostech i radostech, které každodenní studium přináší. Také tímto bychom jim chtěli ještě jednou poděkovat za jejich ochotu.

Beseda byla vskutku přínosná. Mnozí pochopili, že na středních školách je čeká mnohem více práce, ale nechyběly ani zábavné postřehy. Už se těšíme, až nás v budoucnu při dalším setkání navštíví zase ti „letošní naši deváťáci“.

paní učitelka Gabriela Růžičková – výchovná a kariérová poradkyně

Na návštěvě STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÉ ŠKOLY

V úterý 2. prosince se zájemci z řad žáků devátých tříd zúčastnili prohlídky střední zdravotnické školy. Průvodcem nám byla paní profesorka Sedláčková, která nám ukázala téměř všechny prostory školy. Nejdříve jsme navštívili učebnu, kde se provádějí praxe, dozvěděli jsme se také podrobnosti o všech studijních oborech, které je zde možné studovat. Další naše kroky vedly nejen do běžných učeben, ale navštívili jsme také laboratoře, kde probíhá výuka oboru zubní technika. Dalším zajímavým a lákavým oborem je zdravotní sestra a lyceum.

Prohlídka školy nás moc bavila, zaujala nás a některým pomohla k potvrzení výběru budoucí střední školy.

Martin Plucha, 9. A

MATURITNÍ OBORY:

**PRAKTICKÁ SESTRA
LABORATORNÍ ASISTENT
ASISTENT ZUBNÍHO TECHNIKA
ZDRAVOTNICKÉ LYCEUM**

Proč jít na českobudějovickou zdravku?

Jediná jihočeská veřejná zdravotnická škola:

- připravuje zdravotnické pracovníky v klinických i technických zdravotnických oborech
- absolventi středních škol mohou pokračovat v tříletém studiu na vyšší odborné škole a dosáhnout titulu diplomovaný specialista
- v mezinárodních projektech programu Erasmus+ organizuje výměny žáků, studentů a učitelů do 8 zemí EU a USA.

Rozhovor s p. uč. Anetou Benáckovou - 2. část

1. Máte nějaký talent nebo koníček, o kterém moc lidí neví?

Talent... to bych nejspíše neřekla. Ale vždy jsem měla a stále mám velké množství koníčků, hlavně těch kreativních.

Už jako malá jsem byla velmi aktivní. Zpívala jsem ve sboru, věnovala jsem se tanci, ale především mě bavily všechny manuální a tvůrčí činnosti, jako je kreslení, malba nebo keramika. Dokonce mě můj prastrýc, když jsem byla malá, zasvětil do umění dřevorezby.

Na druhém stupni základní školy se mé zájmy přehouply spíše ke sportu – hodně jsem se věnovala lehké atletice

a basketbalu. Dnes mi na sport bohužel nezbyvá tolik času, kolik bych si přála. Proto se nyní vracím spíše k té první, tvůrčí skupině aktivit, které mi pomáhají relaxovat a na chvíli se oprostit od každodenních povinností.

2. Myslíte, že si tady najdete nějaké dobré kamarády, nebo už jste si je našla?

Pracuji zde zatím krátce, a proto většinu času trávím samozřejmě v kabinetu se svými kolegyněmi, které jsou naprosto úžasné. Mohu ale s radostí říct, že všichni moji kolegové jsou nesmírně hodní, vstřícní a ochotní – pomohou s naprosto každým problémem, se kterým se potýkám. Ta podpurná atmosféra na mě udělala velký dojem, což je na nové škole k nezaplacení.

Zatím sice nikoho neznám pořádně na takzvané „osobnější rovině“, ale jednu výjimku tu mám: pan učitel Kratochvíle. S ním jsme se potkali už na univerzitě, jelikož jsme spolu studovali ve stejném ročníku. Díky tomu jsme se stali dobrými kamarády už během vysokoškolského studia.

Nicméně se velmi těším na to, až se se všemi ostatními učiteli poznám více, protože se mi zdají naprosto skvělí. Věřím, že na takto přátelské škole je jen otázkou času, kdy se z kolegů stanou i dobří kamarádi.

3. Jaký předmět vám nikdy nešel, i když jste se snažila?

Na základní škole jsem s žádným předmětem problém neměla. Všechno šlo víceméně hladce, ale skutečný zlom nastal až na gymnáziu.

Jakožto čistě humanitně zaměřený člověk jsem se na gymnáziu často prala s exaktními vědami. I když jsem se snažila, občas to bylo peklo, a to platilo zejména pro matematiku.

Ačkoli jsem se učila dlouho, logiku jejích vyšších sfér jsem si nikdy úplně neosvojila.

To nejhorší mě ale čekalo ve třetím ročníku, kdy jsme začali probírat organickou chemii. Bylo to poprvé, co jsem cítila, že ať se látku učím jakkoli dlouho a intenzivně, je pro mě absolutně nepochopitelná. Bylo to, jako bych se snažila mluvit řečí, které můj mozek prostě nerozumí. Tehdy jsem se skoro musela rozloučit se statutem premiantky, protože navzdory vší snaze mi tato látka zkrátka nešla. Beru to ale sportovně – ne každý musí být dobrý ve všem a každý má silnější stránky jinde!

4. Kdybyste si měla vybrat jedno zvíře, které vás vystihuje, jaké by to bylo?

Rozhodně bych si vybrala kočku. Celá naše rodina vždy byla a stále je kočkami obklopená a myslím, že jsem jim povahově opravdu hodně podobná.

Stejně jako kočky mám ráda klid, rituály a řád. Občas jsem sice schopná prospat klidně i osmnáct hodin denně, ale zároveň jsem lehce nepředvídatelná. Co hlavně nemám ráda, jsou náhlé a nečekané změny – ty mě dokážou rozhodit, i když se jim povětšinou dokážu přizpůsobit.

Nejvíce se ale s kočkami shoduji v přístupu k lidem a sociálním interakcím. Ráda se pohybuji ve společnosti ostatních lidí, ale stejně jako ony mám jen omezenou energii na sociální interakce. To znamená, že po nějaké době mi energie rychle dojde a nejraději se stáhnou do svého vlastního, bezpečného prostoru, kde mám klid a pohodu.

A co je nejdůležitější: důvěru si u mě musíte zasloužit. Trvá mi dlouhou dobu, než si někoho pustím k tělu. Ale jakmile už si moji důvěru získáte, máte ve mně partáka do konce života – jsem loajální, spolehlivá a ráda si udržuji ty nejdůležitější vztahy.

5. Co vás dokáže motivovat, když se vám nic nechce dělat?

Když na mě padne lenost nebo mi dochází energie, stačí mi si uvědomit jednu zásadní věc: život máme jen jeden. Nechci ho promrhávat zbytečnostími, prolomenými víkendy nebo odkládáním věcí. Tato motivace se u mě projevuje tak, že si okamžitě připomenu své dlouhodobé cíle a plány. Nechci za dvacet let litovat, že jsem nezkusila něco, na co jsem měla zrovna čas a sílu. Místo abych se utápěla v prokrastinaci, prostě začnu malými kroky.

Vím, že ten nejtěžší je vždycky ten první – třeba jen se zvednout z postele. Často si řeknu, že i když se mi nechce do velké věci, můžu udělat alespoň pět minut práce. A pět minut se obvykle protáhne na dvacet a pak už je ta nechuť pryč. Je to víra v to, že každý den by měl být využit smysluplně, ať už k práci, učení, nebo osobnímu rozvoji.

6. Jaká byla vaše první práce?

Pokud nepočítám různé příležitostné brigády během střední školy, mou první skutečnou práci byla výše zmíněná výuka anglického jazyka v jazykové škole, se kterou jsem začala v osmnácti letech.

Byla to nesmírně zajímavá a cenná zkušenost. Mohla jsem si vyzkoušet hodiny s předškoláky, kteří potřebují hravý a trpělivý přístup, ale také s dospělými studenty, kteří mají jasně stanovené profesní cíle. To mě naučilo, že ke každé věkové skupině musím přistupovat jinak, používat různé metody a neustále se přizpůsobovat.

Tato práce mi dala skvělý základ do mé budoucí praxe a potvrdila, že je pro mě učení to pravé. Už tehdy jsem si uvědomila, jak moc mě naplňuje, když mohu svým žákům předat vědomosti a vidět jejich pokroky.

7. Máte doma nějaké zvíře?

Tady, v Českých Budějovicích, bohužel zatím ne. Ale můj domov na Moravě je plný kočičí lásky. Mám tam jednoho úžasného kocoura jménem Kulišák a čtyři kočky: Pepinku, Kšandičku, Mucinku a Olinku.

Všechny naše kočky k nám přišly samy, jako zatoulané. Bydlíme totiž poblíž zahrádek, kde se často shlukují, takže jsme se jich s rodinou postupně ujali a už s námi zůstaly. Je to vlastně takový náš malý kočičí azyl.

Každý z nich má svou naprosto jedinečnou osobnost:

Kulišák je náš král. Je to obrovský, nádherný, chlupatý kocour, který je neuvěřitelně hravý. Neustále by se honil za hračkami a dodával našemu domovu spoustu energie.

Naše kočičí dámy, tedy Pepinka, Olinka, Mucinka a Kšandička, jsou spíše klidné povahy. Nejčastěji je najdete stočené na mé posteli, kde celý den spokojeně prospí.

Pepinka je lehce rozpoznatelná podle svého zrzavého proužku na čele, který jí dodává takový rozverný výraz.

Olinka je zase takový náš bručoun. Často se mračí, ale pod tou drsnou slupkou je to ve skutečnosti velká mazlice.

Mucinka je na nás všech hrozně závislá a neustále se dožaduje pozornosti a mazlení. Je to taková naše kočičí stíhačka. Také ráda dává svoji přítomnost najevo pořádným hlasitým mňoukáním.

A pak je tu Kšandička, která má své nejoblíbenější spací místo na kancelářské židli v obývacím pokoji u počítače.

Je z nich všech nejvíce lekavá, takže naším největším úspěchem bylo, když nám (sice jako poslední z koček, ale i tak je to super pocit!) začala konečně důvěřovat a nechává se drbat na bříšku. Jsou pro mě nedílnou součástí naší rodiny a jejich přítomnost mi dělá každý den radost.

8. Máte radši chození do restaurace nebo objednávání si jídla z domova?

Pro mě je to vlastně kombinace všeho – záleží na příležitosti a na tom, kolik mám času.

Nejraději mám, když se mohu krásně obléct a vyrazit ven. Velmi ráda se jednou za čas domluví s kamarády v Českých Budějovicích a jdeme spolu na večeři. Jde hlavně o ten společenský zážitek, dobrou atmosféru a chvilku, kdy se můžeme vidět a popovídat si v příjemném prostředí. Naši hlavní destinací bývá často running sushi, které všichni naprosto milujeme!

Mimo to velmi ráda vařím. Když mám čas a prostor, je pro mě domácí vaření relaxace a tvůrčí činnost. Ráda si uvařím jídlo sama, protože vím, co přesně v něm je, jak je mám ráda, a chutná mi to nejvíce.

Nicméně, kvůli úspoře času se občas musím uchýlit i k tomu, že si nějakou dobrotu objedná domů. To je ideální řešení ve chvílích, kdy mám náročný den a potřebuji se rychle najíst, abych měla čas na další povinnosti.

9. Máte nějaký oblíbený fast food?

Upřímně řečeno, většinou dávám přednost kvalitnímu domácímu jídlu nebo návštěvě dobré restaurace. Fast food beru spíše jako rychlé, nouzové řešení, když se mi opravdu nedostává času.

Pokud už bych si ale musela vybrat a dopřát si hříšné potěšení, mám pár oblíbených položek. Mám velkou slabost pro syrové kuličky s chilli z Burger Kingu – ta křupavost a pikantní chuť jsou skvělé.

A pokud jde o klasiku, nepohrdnu ani kuřecími nugetkami se sladkokyselou omáčkou z McDonald's. Je to takové jídlo, ke kterému se váže nostalgie z mých univerzitních let, jelikož jsem jídlo z McDonald's ochutnala poprvé až ve druhém ročníku mého studia na pedagogické fakultě a je zkrátka sázkou na jistotu. Nicméně to jsou spíše výjimky, které se v mém jídelníčku objevují jen velmi zřídka.

Vánoční beseda s volejbalistou Alexandrem Okoličem

My, žáci 2. stupně, jsme se sešli na vánočním setkání s volejbalistou Jihostroje Alexandrem Okoličem. Chtěli jsme se dozvědět, jak se slaví Vánoce v Srbsku. Alexandr si myslí, že v Srbsku jsou Vánoce spíše o náboženství, naopak u nás v Česku je to spíše o kulturním zážitku. Dozvěděli jsme se i o srbských vánočních tradicích. Štědrovečerní večeře má v Srbsku sedm chodů a nesmí obsahovat maso. Ale den před se tradičně peče selátko. Alexandr mluvil i o své manželce, která miluje vánoční atmosféru i stromeček. Na oplátku jsme i my něco prozradili o českých Vánocích. Beseda byla super!

Markéta Koubová, Adéla Tetourová, 7. B

**To bych
nikdy
nenakresli!!**

Na besedy k nám přišli česko-budějovičtí volejbalisté. My jsme si pro ně připravili vánoční cukroví a žáci z 6. B. a 6. C namalovali hráčům portréty jako poděkování za to, že jim v uplynulém roce pomáhali jak s angličtinou, tak s volejbalem.

CHRISTMAS DISCUSSION

In December, our school organized a special Christmas meeting with a professional volleyball player, who brought a festive mood into our school days. It was a great opportunity for students to share their knowledge, learn something new and experience Christmas traditions from a different perspective.

Students worked in small groups and prepared interesting facts about Czech Christmas customs, traditions and traditional food. They talked about how Christmas is celebrated in the Czech Republic and what makes it special for us. Our guest listened with interest and enjoyed comparing our traditions with his own experiences.

The volleyball player is 28 years old. He usually celebrates Christmas with his family, but this year he will celebrate it later with friends while staying here. He told us that gingerbread, gingerbread houses and candy canes are a typical part of Christmas in his country. Turkey is often eaten at Christmas as well as during other special occasions, and pancakes are a popular Christmas breakfast.

He has already tried many kinds of Czech Christmas sweets and said that he really liked them. He was also curious about our traditions and enjoyed talking about Christmas movies. His favourites include the classic Home Alone, and he also mentioned that he likes the Czech film S tebou mě baví svět. With a smile, he even said that he believes he has seen Santa Claus.

The meeting was not only informative but also very enjoyable. It helped us realize that Christmas is celebrated in many different ways, but the main idea is always the same, spending time together, sharing joy and creating memories. This special meeting made the Christmas season at our school even more meaningful.

Vanesa Belanová, 9. B

POHÁR ŘEDITELE ŠKOLY VE FLORBALE

Výsledky:

6. třídy:

1. 6. A
2. 6. D
3. 6. B
4. 6. C

7. třídy:

1. 7. A
2. 7. C
3. 7. D
4. 7. B

8. třídy:

1. 8. A
2. 8. B
3. 8. D
4. 8. C

9. třídy:

1. 9. A
2. 9. C
3. 9. D
4. 9. B

Na naší škole už se z toho stala krásná tradice – před Vánoci hrají žáci 2. stupně o Pohár ředitele ve florbale. Každý rok se na něj těší žáci i učitelé a jinak tomu nebylo ani letos. Velkým přínosem akce je ideální systém, ve kterém hrají chlapci i dívky. Výsledky obou kategorií se sčítají do celkového skóre, takže záleží na spolupráci celé třídy. Díky tomu tu není taková nadvláda Áček a šanci na úspěch mají opravdu všichni.

Během dne jsme mohli vidět pěkná a férová utkání, ve kterých šlo nejen o výhru, ale hlavně o radost ze hry. Děti to baví, bojují za svoji třídu, navzájem si fandí, hecují se, nosí transparenty a vytvářejí skvělou atmosféru. Celá škola ten den touto akcí žije a všichni se na turnaj těší už dlouho dopředu. Velkou pochvalu si zaslouží také rozhodčí, kterými jsou zkušení hráči z řad žáků. Turnaj probíhá ve dvou tělocvičnách, takže jsou zajištěny opravdu ideální podmínky pro hru.

Na závěr nechybělo slavnostní vyhlášení. Pan ředitel Poláček pravidelně předává ceny a putovní poháry, které zůstávají dané třídě po celý kalendářní rok. Pohár ředitele ve florbale tak není jen o sportu, ale hlavně o spolupráci, fair play a společných zážitcích, na které se nezapomíná.

pan učitel Tomáš Skolka

Máme mistra České republiky

Jak jsem se stal mistrem České republiky v kaprařině juniorů

Ve dnech 4. - 6. 8. 2024 se na jezeře Katlov u Jakuba Vágnera konalo mistrovství České republiky v lovu kaprů v kategorii junioři (do 20 let). Já sice pocházím z Českých Budějovic, ale chytal jsem za firmu CT KS-Fish z města Jaroměř z Královéhradeckého kraje. Tato firma patří mému kamarádovi a ten mě na mistrovství nominoval. Náš tým se skládal ze dvou závodníků (mě a kamaráda Petra) a kapitána Lukáše. Bodovali se tři nejtěžší kapři. Naši vážili 21 kg, 19 kg a 18 kg. Hned po půl hodině závodu jsme chytili toho 21kilového kapra a díky tomu jsme od začátku drželi první příčku. Tato ryba nám vyhrála hned dvě ceny: 1. První ryba závodu, cena byla bojka (věc na označení lovného místa na vodě) a 2. Nejtěžší ryba dne – cena byly prsačky (vysoké holínky až k hrudníku).

Chytalo se celý den a celou noc, což znamená, že jsem tři dny vůbec nespál. V průběhu závodu jsme chytili celkem 13 ryb v rozmezí od 10 kg až 17 kg, plus ty tři nejtěžší. Poslední den byl nejnáročnější, co se týče psychické stránky, protože jsme se báli, aby nás někdo nepředehnal. Naštěstí se tak nestalo. Sice jsme vyhráli jen

o 1 kg, ale vyhráli.

Hrozně rád na to vzpomínám a doufám, že se někdy opět poštěstí. Času mám ještě dost.

Adam Aur 9.A

Tříkrálová sbírka

I letos chodily děti z 5. C ve velkých mrazech v okolí školy, v kostýmech třech králů zpívaly koledu, přály lidem štěstí, zdraví a požehnání a vybíraly peníze pro ty, kteří potřebují pomoc.

KULTURNÍ PŘÍLOHA

O ztraceném předmětu

Ani mi snad neuvěříte, jak moc já ztrácím věci. Ale když jsem ztratila tuhle, dost mě to naštválo. Abych vás uvedla do děje, stalo se to včera ráno před začátkem školy. A teď už vás asi zajímá, copak důležitého jsem mohla ztratit. Nebudu vás napínat, byla to skříňka, ale ne ledajaká. Někde jsem totiž nechala svou hrací skříňku po mé mamince. Víte, moje maminka zemřela, když mi bylo pět let. S touhle skříňkou jsem usínala každičký večer. Hrála jakousi ukolébavku. Maminka k melodii vymyslela i slova. No, zapomněla jsem je. To ale nevadí, s jistotou mohu říct, že to byla ta nejlepší ukolébavka, co svět kdy spatřil, alespoň pro mě.

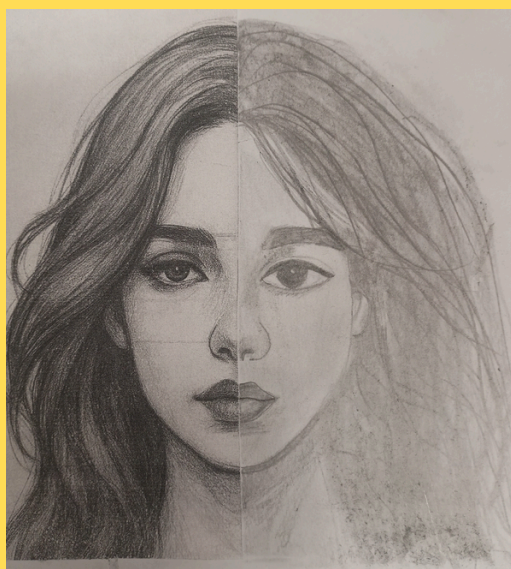
A jak se mi povedlo ji ztratit? Dobrá otázka. Sama nechci ani věřit tomu, že jsem ji opravdu nechala v autobuse, když jsem včera ráno jela do školy. Měla jsem psát velmi důležitý test, a abych se uklidnila, vytáhla jsem z batohu svou hrací skříňku a zaposlouchala se. Hudba dohrála, skříňku jsem odložila na sedadlo u okna.

Chtěla jsem si projít mé poznámky na test a tak jsem se soustředila, až jsem skoro zapomněla vystoupit. V rychlosti jsem nacpala učebnice do batohu a vystupovala, ovšem bez skříňky. Zjistila jsem to až po cestě domů. Bylo mi tak smutno, byla jsem vyřízená. To poslední, co mám po mamince, a já si to klidně ztratím.

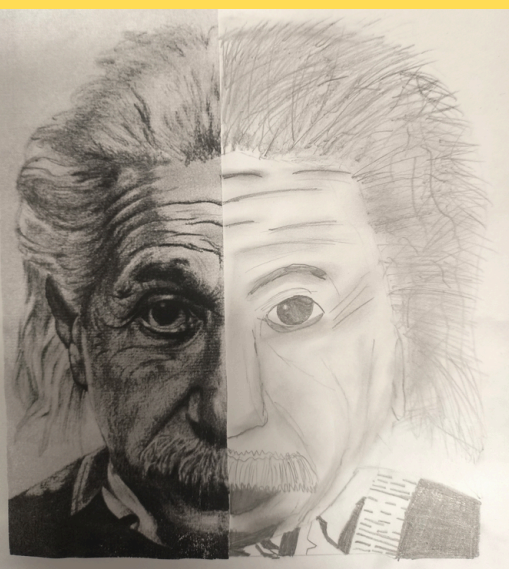
Ještě ten večer jsem zajela na autobusové nádraží. Ptala jsem se, kdo jel dnes ráno po trase, po které jsem jela i já. Brzy se objevil pán, kterého jsem hned poznala. Řidič z rána! Zeptala jsem se ho na mou skříňku. On místo odpovědi jen pokynul rukou, ať jdu za ním. Zavedl mě do místnosti, kde na stole ležela má hrací skříňka. Vzala jsem ji do rukou. Řidič ji našel na sedadle a schoval ji, kdyby se po ní někdo sháněl. Poděkovala jsem mu a plná radosti jela domů.

Tady na tomto mém příběhu se hezky ukazuje, že laskavost lidí ještě nevymřela. Já mám zpět svou skříňku a lepší den, že jsem potkala tak ochotného člověka.

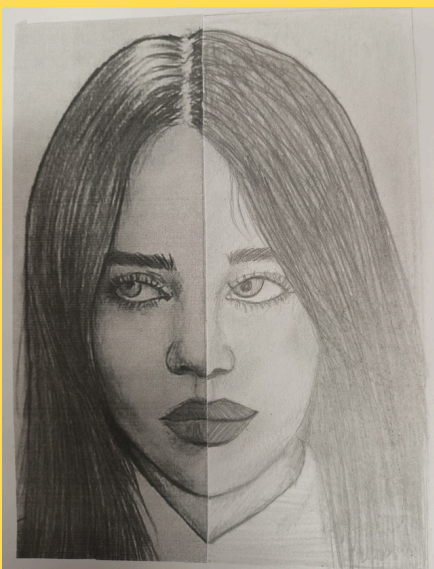
Nela Kotounová, 8. C

Adéla Janovská, 8. C

Dominik Slavík, 8. C

Michaela Fuchsová, 8. C

Lodní doprava je velmi drahá
Obyvatelé Ameriky mají svá práva
Dokončit pramici úkol je těžký
Není nic než večer s přáteli hezčí
Iřeka má konec

Široká řeka je hluboká
Rybolov pomalu utíká
Oba břehy řeky jsou stejné
Uvšech tří přátel cesty jsou jiné
Budoucnost všech se však spojí do jedné

Akrostich je "báseň", v níž počáteční písmena, slabiky nebo slova každého verše nebo sloky tvoří slovo, jméno nebo větu.

Prázdny nám začínají
Amy si domy vyměníme
Nebudeme odmítnout
Emailem se poznáme

Budeme city si vyznávat
Opravdu tě chci už potkat
Že miluji tě, chci ti říct
Existující vzdálenost mezi
 námi mi brání

Baletní škola
Abrakadabra od Lady Gaga
Linda kamarádka Juliana
Elegantní kroky
Tři menší baletní skupiny
Nevynechá žádnou taneční lekci
Improvizace

Šebastián okouzluje kluk
Konkurz z baletu
Odpusť si ten stupidní výraz
Láska na první pohled
Ašťastný konec

Příspěvky z třídy 8. C

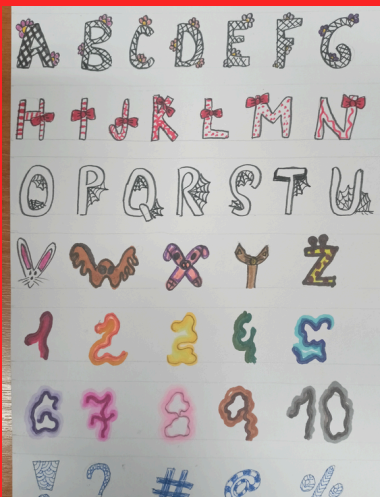
Školní den, který se změnil v pohádku

Jednou, když jsem se ráno probudila, měla jsem divný pocit. Nevím proč, ale neřešila jsem to. Šla jsem se tedy obléct, ale když otevřu skříň, vidím v ní jenom samé krásné šaty jako z pohádky. Nemám na sebe nic jiného, takže si musím vzít krásně modré šaty. Poté jsem šla dolů na snídani a vtom vidím mamku vystrojenou jako nikdy v životě. Sedla jsem si ke stolu a mamka přinesla bublaninu, puding, jogurt, koláč apod. Byla jsem zaskočená, ale bylo to tak lákavé, že jsem si vzala kousek bublaniny a puding. Hned, jakmile jsme to snědly, jsem běžela do koupelny vyčistit si zuby. Pak byl čas jít do školy, tak jsme vyšly ven a místo auta kočár. Bylo to zvláštní, ale jely jsme. Kočár zastavil u školy. Seskočila jsem z něj, pak mi mamka zamávala a já jí taky. Chtěla jsem jít pozdravit vrátnou a místo ní byl skřítek.

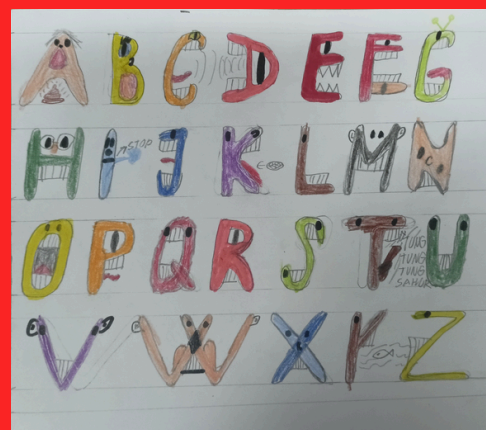
Málem jsem vyskočila z kůže. Lekla jsem se natolik, že jsem utekla. Běžela jsem si zout boty a obout bačkory. Když jsem vešla do třídy, tak jsem všechny viděla jako prince a princezny. Místo paní učitelky byl jednorožec a všude byli ptáčci, lavičky byly dokonce v čokoládě, lízátka jako lampičky, skříň z bonbónů apod.

Vtom najednou slyším zvonění. Objevila jsem se v posteli, jak vypínám budík a vstávám do školy. Vedle budíku ale ležely ty modré šaty, tak jsem nevěděla, co se děje.

Tereza Řepíková, 6. D

David Franěk, 6. D

Veronika Candrová, 6. D

KULTURNÍ PŘÍLOHA

Pohádkový školní den

Jednoho dne jsem vešla do školy, najednou kolem mě proběhl pan učitel Skolka, ale vypadal jako Asterix. Na vrátnici seděl Dědeček Hříbeček a sedm trpaslíků si to šinulo do 1. C. Šla jsem dál a vidím Mimoně, jak jdou k nám do třídy.

Řekla jsem si, že je asi karneval, nebo něco takového, tak jsem to neřešila. Najednou zazvonilo. Crrr!! Utíkala jsem do třídy jako o závod. Vejdou a za katedrou sedí očividně pan učitel Louda, který vypadá jako Taťka Šmoula. Tak to asi nebude karneval, že by Halloween? Taky ne. Je to.... Pohádka! Dějepis jsem prospala a jinak to nevypadalo ani o zeměpisu. Pan učitel vypadal jako Vilík ze Včelky Máji. Hudební výchova byla příšerná, všichni zpívali doslova jako Mimoni. Ještě že máme jen čtyři hodiny. Poslední hodina proběhla celkem rychle, až na to, že paní učitelka Vyroubalová vypadala jako Mánička z Hurvínka.

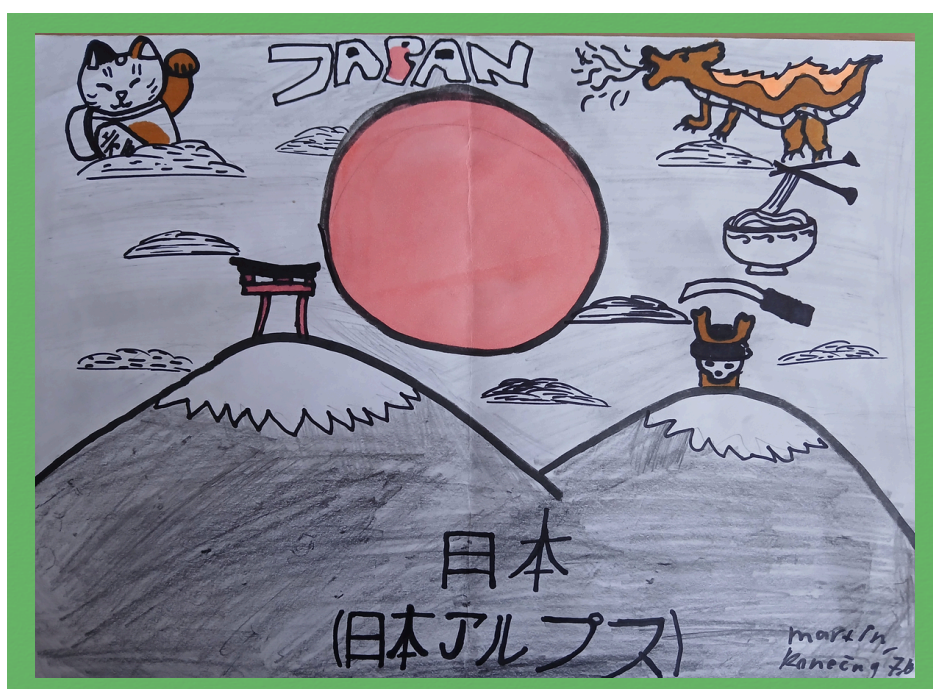
Na obědě jsem potkala Maxipsa Fíka, kočičku Pusheen, Bolka a Lolka, Krtečka, vílu Amálku a mnoho dalších. K obědu byly tři oříšky a jablko ze Sněhurky, to jsem tedy nejedla.

Když jsem po obědě vyšla ze školy, vše bylo normální, až na to, že jsem si nic nepamatovala. Druhý den jsem se vzbudila a došlo mi, že jsem nemocná a celé to byl sen, ale hezký.

Valerie Prechtlová, 6. D

Fabián Karták, 7. B

Martin Konečný, 7. B

KULTURNÍ PŘÍLOHA

Pán prstenů

Pán prstenů je fantasy knižní a filmová série. Autorem původní knižní série je John Ronald Reuel Tolkien, režisérem stejnojmenné trilogie je Peter Jackson. Příběh se odehrává ve fiktivním světě zvaném Středozemě.

Vystupuje zde řada fantasy postav a zvířat. Příběh vypráví o Frodovi Pytlíkovi. Ten zdědí mocný prsten, jenž chce získat temný pán Sauron k ovládnutí Středozemě. Frodo se rozhodne prsten navždy zničit v ohni. Příběh tedy popisuje jeho cestu k hoře osudu, kde prsten vznikl a má být zničen. I přesto, že film je starý přes 25 let a kniha dokonce zhruba přes 40 let, myslím si, že ve filmu jsou skvělé vizuální efekty. Celý film je velmi dobře zpracován. Obsahuje akční i romantické scény, takže si zde každý najde své.

Daniel Brůžek, 8. C

R E C E N Z E

Stranger things

Stranger things je seriál s pěti sériemi většinou po devíti dílech. Seriál je sci-fi až horor. Dívat se můžete bohužel jen na Netflixu, co já vím. Teď pár týdnů zpátky vyšla poslední 5. série. Ve Stranger things jsou dva světy, normální a paralelní svět, neboli Upside down. V první řadě do paralelního světa unesou Willa a po celou dobu se bude vyšetřovat, čím a jak je to způsobeno. Já jsem na Stranger things začala koukat v roce 2020, ale to mě to vůbec nebavilo. Jenomže jak teď vyšla nová série, mám o tom celý internet, tak jsem tomu dala ještě šanci a začalo mě to bavit hodně. Doporučuji tento seriál pro lidi, kteří věří na různé nadpřirozenosti. Na seriálu mě někdy šťve, jak je dlouhý, ale jinak ho můžu určitě doporučit.

Ella Bendíková, 8. C

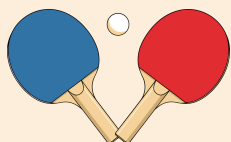
Jdu na
Avatara!

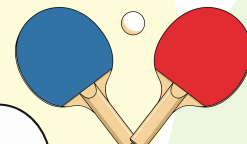
Avatar 3

Avatar 3 - fire and ash je další pokračování prvního filmu z roku 2009. Mě upřímně dost bavil, ačkoli jsem neměla velká očekávání. James Cameron posunul vizuální efekty opět na maximum. Film zůstává ve vodním prostředí. Co bych z filmu vypíchla, je to, že děj trvá dlouho, ale je to přebité akcemi. Co se mi naopak moc nezamlouvalo, bylo to, že se v podstatě zachoval nepřítel z předchozích filmů. Film byl pro mě hodně emocionální, měl smutné, veselé, ale i dojemné prvky. Cameron se také více zaměřil na novější postavy z 2. dílu. Více rozvinul postavy dětí, např. Sullyho. Pokud se vám líbily předchozí díly, tento vás určitě bude taky bavit a vtáhne vás do děje. Mně se film moc líbil a myslím, že většině taky.

Nela Kotounová, 8. C

TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

Dne 9. prosince se v atletickém koridoru naší školy konal turnaj ve stolním tenise. Jedna kategorie byla pro žáky 6. a 7. tříd, druhá pro 8. a 9. třídy. Zúčastnilo se celkově 120 stolních tenistů, kteří soutěžili ve skupinách. Poté všichni postoupili do pavouka.

Už se
rozcvičuju.

VÝSLEDNÉ POŘADÍ:

kategorie dívek 6. a 7. tříd:

1. Votavová Hana - 7. C
2. Chadimová Sofie Ella - 7. A
3. Jirovská Anežka - 6. B

kategorie chlapců 6. a 7. tříd:

1. Krejsa David - 6. A
2. Opata Vojtěch - 7. A
3. Pitner Vladimír - 7. A

kategorie dívek 8. a 9. tříd:

1. Bendíková Ella - 8. C
2. Daňková Kristýna - 9. A
3. Berková Erika - 9. A

kategorie chlapců 8. a 9. tříd:

1. Košťál Ondřej - 8. A
2. Novotný Kryštof - 8. A
3. Vobr Jan - 8. A

Všem děkuji za předvedené výkony a gratuluji vítězům!

pan učitel Pavel Tůma

NĚCO NAVÍC...

- Hra se hraje na obdélníkovém stole rozděleném sítí na dvě poloviny. Cílem je získat bod tím, že soupeř nezvládne správně vrátit míček. Zápas se obvykle hraje na tři nebo čtyři vítězné sety. Jeden set se hraje do 11 bodů, přičemž hráč musí mít alespoň dvoubodový náskok.

- Stolní tenis, často označovaný také jako ping-pong, vznikl na konci 19. století v Anglii. Původně sloužil jako společenská zábava pro vyšší vrstvy, která se hrála v interiérech jako náhrada za tenis. Místo raket se používaly knihy a míček byl často z korku nebo gumy. Postupem času se hra zdokonalovala a v roce 1926 byla založena Mezinárodní federace stolního tenisu (ITTF). Od roku 1988 je stolní tenis součástí olympijských her.

ZA MANTINELEM

*Sportovní rubrika
Káji Zatloukalové*

VYZPOVÍDALA JSEM BUDĚJOVICKOU LEGENDU

Rudolf Suchánek

je jedna z našich českobudějovických legend. V Českých Budějovicích si odehrál neuvěřitelných 19 sezón s 92 na dresu. Během své kariéry si zkusil hrát pár sezón v Itálii, konkrétně ve Val Gardeně a objevil se i na zimních olympijských hrách. Na konci kariéry zavítal i do role trenéra, a to v Milevsku a později v Písku. Po skončení hokejové kariéry si založil restauraci s názvem Pergola, kterou dnes můžeme nalézt na Husově třídě. A co by nám ke své kariéře řekl on sám?

1) Kdy jste začal s hokejem? Kdo Vás k němu dovedl?

Začal jsem s hokejem v šesti letech a k němu mě dovedl můj tatínek.

2) Co vám dal hokej do života mimo led?

Naučil jsem se starat sám o sebe, vážit si věcí a být k lidem férový. Zároveň jsem díky hokeji poznal hodně zemí.

3) Po boku jakého hokejisty se Vám hrálo nejlépe?

V národním mužstvu s Miroslavem Hořavou a v Budějicích s Jirkou Lálou.

4) Kdybyste se mohl vrátit zpátky v čase, jaký zápas byste si zahrál znova?

Tak asi bych si chtěl zahrát zápas, kde jsem dal gól v národním mužstvu proti legendárnímu ruskému gólmanovi Vladislavu Tretjakovi.

5) Kdo byl Váš vzor? Miroslav Dvořák.

6) Jak vzpomínáte na zimní olympijské hry?

Bylo to něco výjimečného. I když se nám to bohužel nepodařilo tak, jak jsme chtěli. Ta atmosféra, fanoušci... Určitě bych to přál každému sportovci.

7) Máte nejoblíbenější tým? Určitě Budějovice.

8) Proč zrovna 92 na dresu? Mělo to nějaký hlubší smysl?

Ano, mělo. Dvojku jsem měl v národním mužstvu a devítku nosil Míra Dvořáků, tak jsem si to spojil.

9) Někdy jste byl dokonce trenér, změnilo to nějak Váš pohled na hokej?

Samozřejmě, je to něco úplně jiného přejít z hráče na trenéra. Zaprvé je to úplně jiná práce a zadruhé práce s mladými lidmi, což mě neskutečně bavilo.

10) Co si myslíte, že je v hokeji nejdůležitější?

Hlavně pracovitost.

11) Co doopravdy nejraději děláte, když pomineme hokej? Měl jste nebo máte nějaký koníček, zálibu?

Rád se starám o zahrádku a pak asi procházky s pejskem.

12) A když se ohlédnete za svojí hokejovou kariérou, jak byste ji zhodnotil? Co byste chtěl, aby se fanouškům vybavilo, když se řekne Rudolf Suchánek?

Tak odehrál jsme skoro osm set zápasů za Budějce. Popravdě si myslím, že mě tu mají fanoušci celkem rádi a nic bych z toho neměnil.

PS.: Můžete si v Suchánkově restauraci koupit pizzu i s sebou, ale bacha, platte hotovostí! (Pokud si nechcete půjčit kolo...)

Karolína Zatloukalová, 8. C

Olympiáda je za rohem a hráči českých týmů pomalu oblékají národní barvy. Pro hokejové dění se v únoru odehraje největší turnaj čtyřletí, a tím je už zmíněná olympiáda. Podíváme se na soupisky, přípravy a vše, co by nás mohlo napadnout pod zkratkou ZOH.

Základní informace

Zimní olympijské hry se budou konat v Miláně a Cortině (pokud vůbec stihnou postavit halu 😞), zúčastní se jich celkem 12 mužských týmů (Česko, Lotyšsko, Finsko, Itálie, Švédsko, Švýcarsko, Německo, Slovensko, Dánsko, Amerika, Kanada) a také 10 ženských týmů (Česko, Kanada, Amerika, Francie, Finsko, Itálie, Švýcarsko, Japonsko, Německo, Švédsko). První začneme s celkem těžšími soupeři a těmi jsou ženy 5.2. Amerika, muži 12.2. Kanada. Až si postupně projdeme všemi zápasy, rozhodne se, kdo domů pojede s medailemi.

Soupiska - muži

Teď si více rozebereme soupisky a začneme s muži. Myslím, že jsme všichni předpokládali pár jmen a ty se nám i potvrzují. Máme tu útočníky: D. Pastrňák, M. Nečase, P. Zachu, O. Paláta, obránce: R. Gudase, a brankáře: L. Dostála, za mě Rulík těmito jmény nepřekvapil a dalo se to podle jejich výkonnosti na ledě očekávat. Tato jména byla vyhlášena už někdy okolo června 2025, teď se ale podíváme na ostatní. Brankáři: K. Vejmelka, D. Vladař. Obránci: M. Kempný, D. Špaček, F. Hronek, J. Ticháček, J. Rutta, R. Šimek, T. Kundrátek. Útočníci: R. Červenka, R. Faksa, J. Flek, L. Sedlák, T. Hertl, D. Kämpf, O. Kaše, D. Kubalík, M. Stránský a D. Tomášek. Asi si nebudeme nic nalhávat, a tak by bylo fajn říct, že oproti nám má Kanada, USA, Švédsko atd. dost dobré soupisky. Ale úplně se není čemu divit... No, snad nás Kanada neporazí 30:0 jako v roce 1924, když jsme hráli ještě jako Československo.

Soupiska - ženy

U žen bych ještě před soupiskou chtěla vyzdvihnout krásnou výhru s Finkami a to 5:0. Finky pro nás byly dosud zrádnými soupeřkami, ale holky si s nimi skvěle poradily na Švýcarských hokejových hrách. A proto se i Carla MacLeodová domnívá, že by si holky mohly odvézt z olympiády nějakou placku. Tak uvidíme... A teď už na Carlin výběr. Brankářky: M. Hesová, K. Peslarová a J. Pejšová. Obránkyně: A. Tejralová, D. Pejšová, K. Seroizková, D. Lásková, A. Trnková, S. Čajanová, N. Neubauerová.

Útočnice: A. Šapovalivová, T. Pištěková, L. Vocetková, D. Křížová, K. Hymárová, K. Mrázová, M. Pejzlová, N. Mlýnková, B. Juříčková, T. Vanišová, T. Plosová, V. Příbylová a K. Kaltounková. Je tu spousta zkušených hráček, ale i hráček mladších. Takže si myslím, že se budou krásně doplňovat.

Mistrovství světa juniorů

A ke konci důležitá zmínka. Na konci prosince a začátkem ledna se odehrálo mistrovství světa juniorů v Minnesotě. Naši junioři bojovali statečně a poráželi týmy jeden za druhým. Probojovali se až do semifinále, kde stojí za připomenutí výhra nad Kanadou 6:4, no a tím i jasný postup do finále se Švédskem. Tam to vypadalo dlouho beznadějně, prohrávali jsme 3:0. Ke konci, v posledních sekundách třetí třetiny, dali kluci dva rychlé góly. Bohužel to nevyšlo, ale kluci si i tak odvezli nádherné stříbro. Švédsko si odvezlo tedy výhru 4:2. A tímto zápasem se s námi rozloučil i trenér juniorů Patrik Augusta. Skvělý trenér, který naše juniory několikrát v řadě dovedl k medailím. Teď se prý ale vrátí na klubovou cestu. Kam, to teprve uvidíme.

Osobně jsem zvědavá, kdo překvapí, kdo zazáří a kdo si přiveze medaili domů. Myslím si, že nás čekají napínavé zápasy a spousty pěkných gólů. Jako bonus můžeme brát to, že už nebudeme vstávat v půl třetí ráno kvůli hokeji jako na MSJ. A teď trochu vážněji. Kdo si myslíte, že vyhraje ZOH? Máte nějaké tipy?

Karolína Zatloukalová, 8. C

Martin z 9. A byl s florbalem ve Švédsku

Hned první den v novém roce jsem se svým týmem vyrazil na největší mládežnický florbalový turnaj na světě do švédského Göteborgu.

Čekala nás dvacetihodinová cesta autobusem a trajektem. Vyjžděli jsme odpoledne od sportovní haly v Českých Budějovicích, ve večerních hodinách jsme dorazili do Německa, pokračovali jsme dále na sever a okolo půlnoci jsme dorazili na trajekt, který nás dostal do Dánska. Následně nás čekal ještě jeden, z Dánska do Švédska. Pak už jen čtyřhodinová cesta do Göteborgu.

Po příjezdu jsme dorazili na školu, kde jsme se ubytovali.

Další den byl zahajovací ceremoniál – světelná show, hudba, tanec a hlavně florbal. Následující čtyři dny nás čekaly florbalové zápasy, hráli jsme s týmy nejen z Česka, ale také ze Švédska a Kanady.

Odvezli jsme si spoustu zkušeností a skvělých zážitků. Turnaj jsem si moc užil.

Martin Plucha, 9. A

Florbal je oblíbený v mnoha zemích, především v Evropě, původně však florbal vznikl v USA. Zajímavé je, že většina lidí za kolébku florbalu považuje Švédsko, protože tam je tato hra nejvíce rozšířená. Z USA pochází i pro florbal typický míček. Ten byl vymyšlen baseballisty, kteří jej používali pro své tréninky.

Stejně jako v loňském roce proběhly i letos na naší škole přijímací zkoušky nanečisto. Tento projekt vznikl díky spolupráci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a organizace Cermat a jeho cílem je umožnit žákům devátých tříd vyzkoušet si skutečné přijímačky v co nejreálnějších podmínkách. Zkoušky probíhají přesně tak, jak budou probíhat i ty opravdové – tedy ve stanoveném čase, s oficiálními testy a přísným dohledem. Žáci tak získají cennou zkušenost nejen s typem úloh, ale i s atmosférou, která je při přijímacích zkouškách čeká. Mnozí si díky tomu uvědomí, v čem jsou silní a na čem by měli ještě zapracovat.

Devátáci si vyzkoušeli přijímačky nanečisto

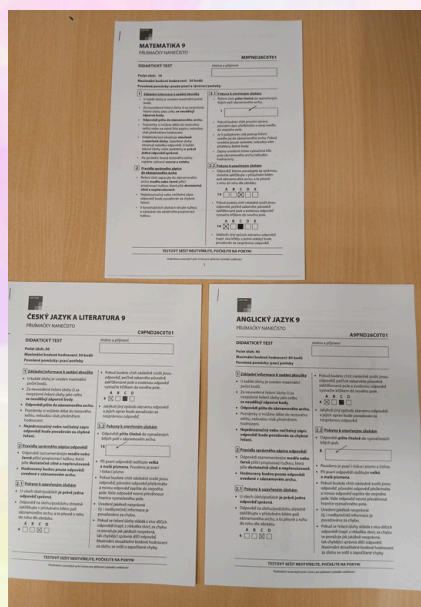
Přijímací zkoušky nanečisto pomáhají snížit nervozitu a nejistotu, které skutečné přijímačky často provázejí. Díky nim mají žáci možnost udělat chyby v bezpečném prostředí a poučit se z nich. Učitelé zároveň získávají přehled o tom, kde je potřeba výuku ještě posílit. Celý projekt tak má pro všechny zúčastněné velký přínos. Ukazuje se, že dobře připravený žák je nejen úspěšnější, ale také klidnější a sebejistější. A právě o to v přijímacích zkouškách jde především...

V letošním roce se tohoto testování zúčastnilo téměř 80 devátáků! A jaké byly jejich pocity? To se dozvíte v dalším čísle...

paní učitelka Gabriela Růžicková

Letos se navíc objevila důležitá novinka – k českému jazyku a matematice přibyl také test z anglického jazyka. Ten umožní žákům ověřit si své jazykové dovednosti a lépe se připravit na požadavky středních škol, kde je angličtina stále důležitější.

Ve školní knihovně se pořád něco děje

Velké poděkování všem, kteří nám do naší knihovny věnovali knihy, hry a puzzle.
DĚKUJEME !!!

SLAVNOSTI SLABIKÁŘE

Naši prvňáčci zažili krásnou a veselou akci názvem Slavnosti slabikáře, která se odehrála ve školní knihovně. Děti postupně plnily úkoly na stanovištích, na kterých si procvičily své čtenářské dovednosti. Na jednom stanovišti skládaly slova z jednotlivých písmenek, na dalším hledaly, co na obrázku nepatří. Velký úspěch mělo také tvoření slov ze slabik a třídění obrázků do domečku podle správného počátečního písmena. Nechybělo ani skládání puzzlů, které prověřilo jejich pozornost a trpělivost.

Každé dítě dostalo kartičku s obrázkem princezny, do které sbíralo razítka nebo značky za splněné úkoly. Děti se s nadšením přesouvaly od jednoho stanoviště k druhému a s velkou snahou plnily všechny úkoly. Když měli všichni kartičku vyplněnou, čekalo je krásné překvapení. Do knihovny totiž přišla princezna, která děti pochválila za to jak byly šikovné a slavnostním způsobem jim předala jejich první slabikář. Na konci byla společná fotka s princeznou a s námi asistentkami.

HODINA & POHÁDKOU pro druháčky

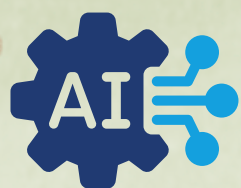
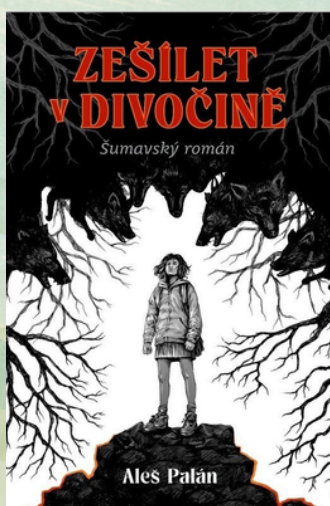
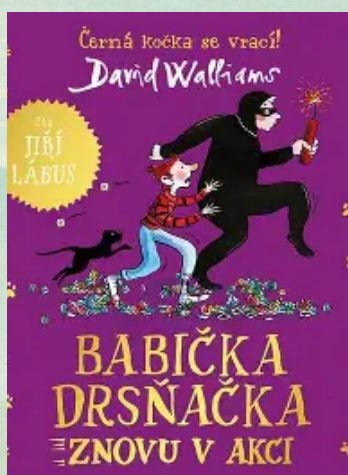
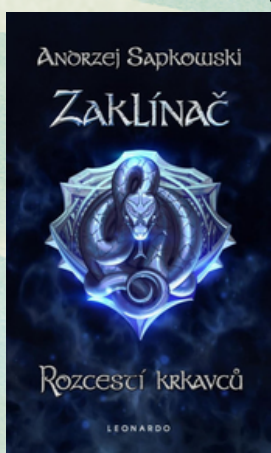
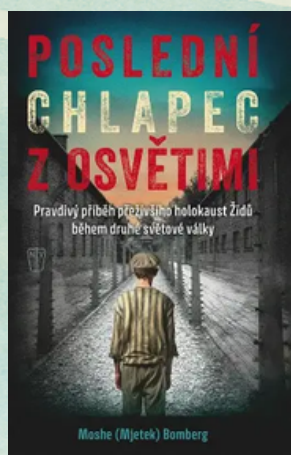
Na této akci si děti nejprve prohlédly prezentaci o pohádkách, ve které se dozvěděly základní informace o pohádkovém světě. Seznámily se s různými druhy pohádek i známými pohádkovými postavami.

Po prezentaci se děti vydaly na jednotlivá stanoviště. Celkem jich bylo šest a na každém je čekal jiný úkol. Na prvním stanovišti hrály pohádkové pexeso. Druhé stanoviště se jmenovalo Popletené pohádky, kde děti hledaly, co je v názvu pohádky špatně. Na třetím stanovišti hádaly pohádkové postavy podle nápověd. Čtvrté stanoviště tvořil kvíz s kartičkami, kde děti vybíraly správnou odpověď z možností A, B, C. Na pátém stanovišti skládaly puzzle a na šestém stanovišti spojovaly pohádkové dvojice, tedy postavy, které k sobě patří.

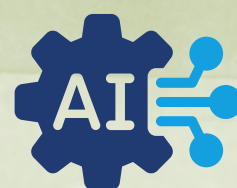
Když děti úspěšně splnily všechny úkoly, čekala je odměna. Každý dostal kartičku se svým jménem a titulem POHÁDKOVÝ ODBORNÍK, kterou si mohl odnést domů.

Natálie Kožíšková, Sofie Pípalová, 8. C

NOVINKY VE ŠKOLNÍ KNIHOVNĚ

AI OČIMA SOFIJE GONTAR

Umělá inteligence (AI) je dnes skoro všude kolem nás. Setkáváme se s ní na sociálních sítích, při tvorbě videí, obrázků nebo třeba ve školních aplikacích. Vyvíjí se hodně rychle a už teď je někdy těžké poznat, jestli něco vytvořil člověk, nebo právě umělá inteligence. Dá se předpokládat, že v budoucnu to bude ještě složitější.

AI má své výhody i nevýhody. Může nám pomoci s učením, vysvětlit látku jiným způsobem nebo ušetřit čas při psaní úkolů. Zároveň ale může způsobit, že lidé začnou být víc líní přemýšlet sami za sebe nebo budou slepě věřit informacím, které nemusí být pravdivé. Proto je podle mě důležité umět AI používat chytře a s odstupem. Chatovací AI, jako je například ChatGPT, může být dobrým pomocníkem, protože dokáže poradit a vysvětlit věci bez odsuzování. Neměla by ale nahrazovat skutečné lidi a reálné vztahy. AI by měla zůstat nástrojem, ne náhradou reality.

Podle mě je umělá inteligence silná a užitečná věc, ale jen tehdy, pokud nad ní máme kontrolu a používáme ji s rozumem.

Sofija Gontar, 9. A

LYŽÁK 7. A A 7. D

Zajímá vás, jak jsme se měli na lyžařském výcviku?
Pojďte se podívat na shrnutí toho, co jsme tam zažili!

Den první

Sešli jsme se u zadního vchodu školy, naložili věci do autobusu, rozloučili se s rodiči a vyrazili. Cesta trvala cca 2 hodiny. Po příjezdu jsme se i s našimi kufry odebrali na pokoje. Na vybalování však nebyl čas, čekal nás oběd a potom hned na lyže. Rozdělili nás na skupiny, podle slov pana učitele Vobejdy: „Nejsou pomalí, jsou jenom rychlí a extra rychlí.“ Extra rychlí šli na nejvyšší kopec, rychlí zůstali na středním a ti, co nikdy nestáli na lyžích, si to zkoušeli na malém. Nastal čas večeře. Jídlo tam měli vynikající. Dojedli jsme knedlíky a šli vybalovat věci. Když už nebylo co vybalovat, učitelé nás svolali do jídelny. Seznámili nás s pravidly a dalšími organizačními věcmi. Oznámili i to, že se bude hrát hra „Upír“. Ta se hraje tak, že dva lidi dostanou fixu (to jsou upíři) a mají za úkol označit co nejvíc hráčů (udělat jim tečky na krk). Každý večer se bude hlasovat o tom, koho podezíráme. Následně proběhne poprava.

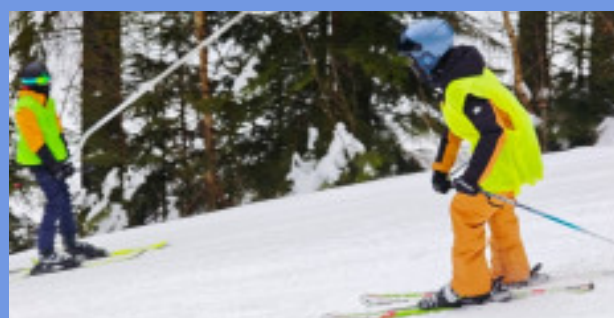
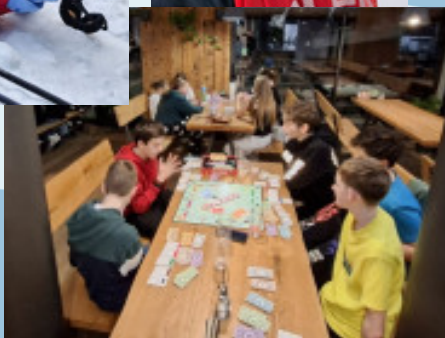
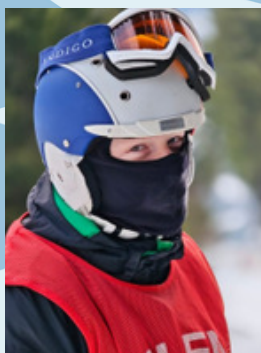

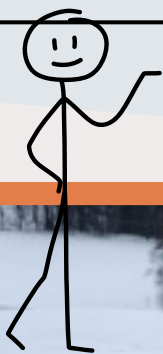
Den druhý

Vydatná snídaně nám dodala energii a šli jsme lyžovat. Vyšlo nám krásné počasí. A sníh zrovna tak. Po obědě jsme měli polední klid. Pokoj byl sice původně pro dva, ale nač plýtvat místem. Nakonec se nás tam vešlo šest. Poté opět lyžování. Večer se konal „soud“. Bylo k tomu zapotřebí opravdu velké štěstí, ale povedlo se nám najít upíra.

Den třetí

Než se šlo na dopolední lyžování, „extra rychlí“ si mohli zkusit mini lyže, nebo prkna. A ostatní šli na nejvyšší svah. Odpoledne jsme vyrazili na procházku zakončenou koulavačkou. Ta se však nečekaně zvrtila v nelítostný boj, který skončil remízou. Oba týmy byly promočené na kost. Večer jsme, bohužel, odhlasovali nevinného.

Já lyžuju
skvěle!
Nohu jsem si
zlomil jen
dvakrát!

LYŽÁK 7.A A 7.D

Den čtvrtý

Tohle byl poslední den, kdy jsme si mohli pořádně zalyžovat. Nepatrně se oteplilo, ale to nás nezastavilo. A tak jsme si poslední den užili naplno. Postupně jsme si všichni sjeli slalom. Po odpoledním lyžování jsme si lyže a přezkácce dali do vaků. I přes to, že se nám nechtělo, začali jsme si balit kufry. Večer se nám podařilo najít dalšího upíra. Ale k naší smůle se do hry přidal třetí. A také se vyhlásili vítězové slalomu. Kategorie: rychlí kluci, rychlé holky, extra rychlé holky a extra rychlí kluci. První tři místa z každé kategorie dostala medaili a diplom. Vítězové dostali i originální miniaturní pohár vytisknutý na 3D tiskárně.

Den pátý

Snídani jsme snědli překvapivě rychle. Dobalili poslední drobnosti a vyklidili pokoje. Pomocí lidského řetězu jsme dostali věci do autobusu. Nastoupili jsme a jeli směr České Budějovice. Po cestě domů jsme se všichni shodli, že na tento lyžák rozhodně nezapomeneme.

Josefína Ujcová, 7. A

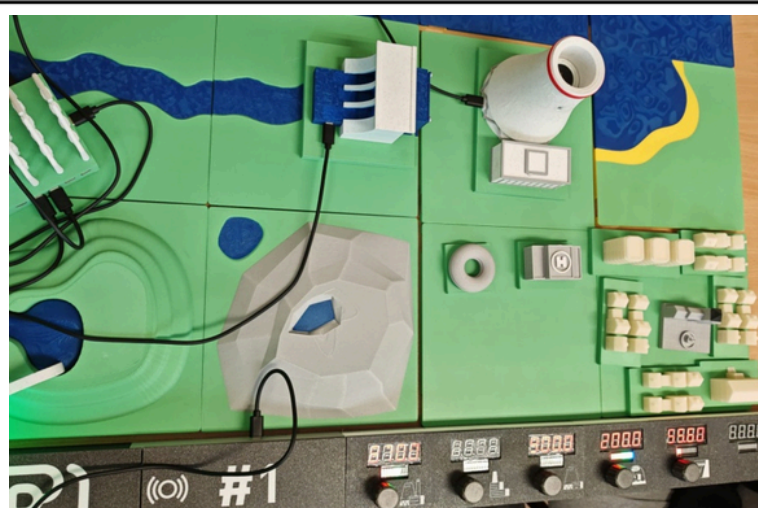
Zajímavý workshop pro sedmáky

Na naší škole proběhl zajímavý workshop pro žáky 7. tříd s názvem **Můj svět, moje energie**.

Hlavním tématem byla energetická spotřeba města. Na desku se vždy připojila malá plastová budova nebo elektrárna. Muselo se vědět, kolik která budova energie spotřebuje a kolik, v případě elektráren, naopak energie vyrobí. Žáci museli korigovat, kolik energie vyrobí a kolik spotřebují, aby se nedostali do minusu nebo naopak, aby neměli příliš velký přebytek energie.

Workshop byl velmi zajímavý a měli jsme možnost dozvědět se více o energetice měst.

Emma Langová, 7. B

Stella a Áďa provázejí světem

- světové aktuality
- Vánoce a nový rok
- zvířata a příroda

Světové aktuality

Během roku 2025 a začátkem roku 2026 se ve světě událo několik zajímavých událostí.

- V různých částech planety lidé čelili **extrémnímu počasí** – silným deštům, povodním i požárům, což opět připomnělo, jak důležitá je ochrana životního prostředí.

Hned v lednu tohoto roku došlo k silnému zemětřesení o síle 6,5 v oblasti přibližně 282 km jižně od Mexico City. Jeho ohnisko se nacházelo v hloubce zhruba 35 km pod zemským povrchem.

- V Asii se konaly **SEA Games**, kde sportovci z jihovýchodní Asie soutěžili v desítkách disciplín a ukázali vytrvalost i týmového ducha. V hrách zvítězilo Thajsko jako pořadatelská země.

- Ve světě kultury se lidé loučili s některými významnými osobnostmi.

V prosinci nás nenadále opustil známý herec Pavel Nečas.

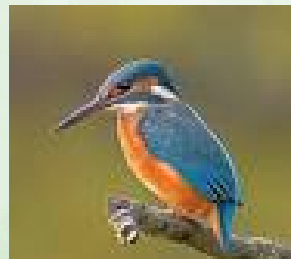
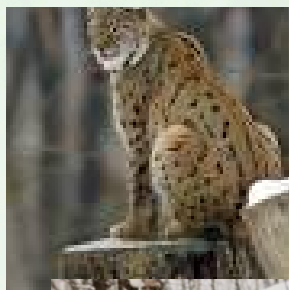

Vánoce a nový rok

Prosinec byl časem Vánoc, klidu a setkávání s rodinou. Lidé si užívali tradice, dárky a společné chvíle. S příchodem nového roku 2026 přišly nové plány a předsevzetí. Mnozí se rozhodli více myslet na své zdraví, okolí a vztahy s ostatními. Nový rok je tak vždy symbolem naděje a nových začátků.

Zvířata a příroda

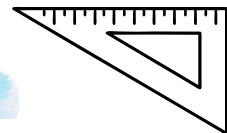
V posledních měsících se hodně mluvilo o ochraně zvířat. Vznikají nové rezervace a lidé čím dál víc pomáhají **ohroženým druhům**. Zájem roste také o adopce z útulků a péči o zraněná zvířata. Tato opatření ukazují, že i malé kroky mohou mít velký vliv na naši planetu a život v ní.

Národní síť záchranných stanic (NSZS) vznikla v roce 1998 a od té doby poskytuje péči zraněným volně žijícím zvířatům. Každý rok ošetří více než 30 000 zvířat v nouzi. V současné době sdružuje 34 profesionálních zařízení působících po celé ČR.

Adéla Janovská a Stella Čanigová, 8. C

Matematické okénko pana učitele Bureše

I matematika má své svátky!

Kouzelné číslo

Možná si myslíte, že svátky mají jen lidé, ale i čísla mají svůj den. Nejznámější je π (pí) – kouzelné číslo, které se objevuje všude, kde jsou kruhy. Bez něj bychom neuměli spočítat obvod nebo obsah kruhu. Jeho hodnota začíná 3,14, a právě proto slavíme Den pí 14. března (v anglickém zápisu je to 3/14). V tento den si po celém světě lidé připomínají, jak fascinující matematika je – někde dokonce pečou koláče (anglicky „pie“), protože zní podobně jako „pi“!

Další zajímavost? Fibonacciho posloupnost: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8... Každé další číslo vznikne sečtením dvou předchozích. Tato posloupnost není jen hra s čísly – najdete ji v přírodě! Spirály slunečnic, šišky, ulity, dokonce i rozmístění listů na stonku – to všechno se řídí Fibonacciho pravidly. A i tato posloupnost má svůj den: 23. listopadu (23/11), protože začíná 1, 1, 2, 3.

Ale matematika není jen o číslech a vzorcích – je to jazyk přírody, vesmíru a někdy i důvod k oslavě.

Čertovsky vysoká laťka

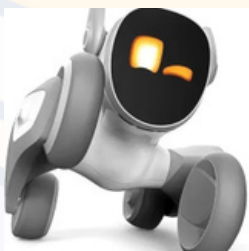
U nás na Oskarce má už matematika také svůj den. Je to 4. prosinec. Každý rok se v tento den koná oblíbená soutěž Čertovsky vysoká laťka. Soutěží se ve dvojicích a úkoly prověří nejen znalosti, taktiku, ale i logické myšlení a týmovou spolupráci.

Takže až budete přemýšlet, kdy slavit matematika své svátky, nezapomeňte, že jeden z nich máme přímo u nás – a to s pořádně vysokou laťkou!

pan učitel Zdeněk Bureš

Den s roboty v naší škole

Robůtku, pojd' k páníčkovi!

Dne 8. prosince jsme měli na škole jedinečnou příležitost seznámit se s moderními technologiemi. Přijeli k nám lektori s ukázkou práce dvou typů robotů – ClickBot a PetBot. Celý program probíhal ve třech dvouhodinových blocích, kterých se postupně zúčastnili vybraní žáci ze 4., 6. a 8. ročníku.

V první části se děti seznámily s robotem vybaveným umělou inteligencí. Naučily se, jak mu zadávat příkazy a sledovaly, jak je dokáže plnit. Ve druhé polovině každého bloku čekala na žáky praktická výzva – sestavit vlastního robůtka z modulů ClickBot. Tento robot umělou inteligencí nemá, takže bylo potřeba ho naprogramovat, aby se správně pohyboval a plnil zadané úkoly.

Atmosféra byla skvělá, děti pracovaly s nadšením a zvládly úkoly na jedničku.

Kam vyrazit v zimě? Tipy pro vás od nás!

POJĎ SPORTOVAT NA JIH!

Od 6. do 22. února 2026
Výstaviště České Budějovice

CO VÁS ČEKÁ?

- Nejdelší bruslařské dráhy v historii olympijských festivalů
- Curling pod širým nebem
- Sporty pro všechny generace
- Největší fanzóna – přenosy z her a vítání olympioniků
- Příměstský tábor
- Program pro školy

OLYMPIJSKÝ FESTIVAL MILANO CORTINA 2026

Masopustní koleda

17. 2. 2026 - 15.45

Průvod začíná u Jihočeského divadla a bude pokračovat na náměstí Přemysla Otakara II., kde se odehraje celý program.

Popelka - muzikál

Budvar aréna České Budějovice
22. 2. 2026 - 15.00

Koh-i-noor Hardtmuth - příběh továrny i rodiny

3. 2. - 31. 3. 2026

Marešova divadelní společnost si vás dovoluje pozvat na putování za historií rodu Hardtmuth a továrny Koh-i-noor s kostýmovaným průvodcem panem Tomášem Hobizalem.

Objev svůj talent a vytvoř komiks

SOUTĚŽ PRO ŽÁKY ZŠ

KYBER KOMIKS

STAŇ SE STRÁŽCEM NETU

BAVÍ TĚ KRESLENÍ A ZAJÍMÁ TĚ SVĚT TECHNOLOGIÍ?
ZAPOJ SE DO SOUTĚŽE A VYTVOŘ KOMIKS

ÚKOL:

VYTVOŘ KOMIKS NA TÉMA:
DIGITÁLNÍ SVĚT: NEJSI V TOM SÁM/SAMA

O ČEM MŮŽE TVŮJ KOMIKS BÝT?

- CO DĚLAT, KDYŽ SE NĚCO STANE? (KYBERŠIKANA, HACKNUTÝ PROFIL ...)
- UMÍM SE NĚKOMU SVĚŘIT?
- KDE MŮŽU NAJÍT POMOC?
- JAK MŮŽU POMOC NĚKOMU JINÉMU?

JAK BY MĚL KOMIKS VYPADAT?

- MINIMÁLNĚ 6 PANELŮ (OBRÁZKŮ), KTERÉ NA SEBE NAVAZUJÍ A TVOŘÍ JASNÝ DĚJ
- JEDEN HLAVNÍ NEBO VÍCE HRDINŮ, KTERÍ SE SETKAJÍ S PROBLÉMEM A ŘEŠÍ HO
- DIALOGY NEBO POPISKY, KTERÉ POMOHOU VYPRÁVĚT PŘÍBĚH
- SROZUMITELNOST, POUTAVOST A PŘÍBĚH KTERÝ VEDE K ZAMYŠLENÍ

SOUTĚŽ

JAK KOMIKS VYTVOŘIT?

- NAKRESLI, NAMALUJ
- VYTVOŘ NA PC
- MŮŽEŠ POUŽÍT UMĚLOU INTELIGENCI

SVŮJ VÝTVOR PŘEDEJ SVÉ UČITELCE / SVÉMU UČITELI NEJPOZDĚJI DO
1.5.2026

KONTAKT: SEJKOVA@JHK.CZ

POJĎ NA TO

A STAŇ SE STRÁŽCEM NETU

PORÁDÁ

JIHOČESKÁ
HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA

Zábava

U televize sedí babička: „Ti šmoulové ale vyrostli!“
Vnouček odpoví: „To nejsou šmoulové, babi, ale Avatar!“

„Pane doktore, žena odjela do lázní a nechala mi tu syna. Starám se o něj, chodím s ním na procházky, koupu ho, přesto se mi ztrácí před očima, zhubnul už o šest kilo!“

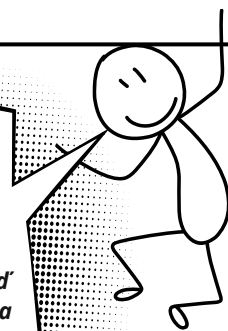
„To je velmi zajímavé. A čím ho krmíte?“

„Proboha. Na to jsem zapomněl!“

Nesed' pořád na tý wifině! Kdy jsi byl naposledy s kamarádama prohnat mouchy?

Já znám taky spoustu vtipů!
Jen si teď zrovna na žádný nevzpomínám!

Babička: „Janičko, ty se mi tak moc podobáš.“

Janička: „Mamí, babička mě straší.“

Syn hraje na housle. Do pokoje vejde otec a začne nadávat:

„To nemůžeš říct, že hraješ na housle? Já tu už půl hodiny olejuju dveře!“

Na co se můžete těšit

v příštím čísle?

WOW

Vyhodnocení
příjmaček nanečisto
a ukázky některých
úloh

Pravidelnou
rubriku
Za mantinelem

WOW

A na mě!!!

Další
zajímavé
rozhovory

Reportáž z
Olympijského
týdne

Tipy na akce